

temmelig vidt; men faasnart der er Tale om at gjøre lidt Indgreb i Privilegier og Forrettigheder, hører man jo mange forskjellige Grunde fremsatte om, hvor farligt det er, og mange Paastande om, at man vil tilføje en Skade, som man sagtens kan finde Ord til at afmale. Jeg tror slet ikke, der er nogen Fare for, at enten Antallet af Lægerne paa Landet skal blive mindre, eller at de skulle faae mindre at fortjene. Det viser sig jo Lid efter anden, at Lægerne, eftersom Velstanden tiltager, ogsaa blive mere søgte. Hvad der imidlertid ofte er ligesaa vanskeligt som at faae Læger er at faae Lægemedler, og i den Henseende er der maasse ogsaa Trang til at gjøre Forbedringer. Naarlig vilde jeg meget ønske, at Lægerne idetmindste selv kunde faae Lov til at tilberede Medicin; thi der kan tænkes mange Sygdomstilfælde, hvori det kan være faare vanskeligt for Lægen at skrive en Recept saaledes, at det, der udleveres fra Apothekeren, kan hjælpe i det Omfang, hvori Lægen har tænkt sig det. Jeg synes, at det var en ganske rimelig Fordring, at det idetmindste i visse Tilfælde maatte være Lægerne tilladt at sammensætte Medicinen. Jeg tror altsaa ikke, at der fremkommer saa store Farer ved at vedtage dette Lovforslag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds omtalte; men jeg har ogsaa efter den sidste Udtalelse af den ærede Justitsminister det Haab, at det dog maa lykkes at komme overens med ham i et Udvalg; og jeg skal meget opfordre den ærede Justitsminister til at komme med det Forslag, fra hvilket han mente, vi burde gaa ud. Naar det blev henviist til samme Udvalg som dette, kunde man maasse komme overens om at samarbejde begge Lovforslagene saaledes, at man kunde faae Noget ud deraf til Nytte, Gavn og Held for de mange Mennesker, som forgjæves søge Hjælp, men ikke finde den — Jeg skal endnu tillade mig at sige et Ord, som længe har ligget mig paa Sinde. Naar man ikke vil betro sig til aldeles ukyndige Personer, forekommer det mig, det kunde være ret hensigtsmæssigt, at Præsterne, medens de studerede, lærte en lille Smule Lægevidenskab. Man har jo set fra de første kristne Tider, at f. Ex. Apostelen Jakob opfordrede til, at man skulde salve den Syge med Olie og bede for ham, og Gnegens Præst kan dog i mange Tilfælde snarere blive hentet end Lægen, idet han i Almindelighed bor nærmere. Det kunde da slet ikke være af Veien, om han ogsaa havde en lille Smule lægevidenskabelig Kundskab ved Siden af hans theologiske, som han kunde benytte i mange Tilfælde til stor Gavn og Nytte for sin Menighed, men her kommer vel ogsaa det Samme iveien for denne Tanke, at det er et Pengepørgsmaal for Lægerne.

G. Petersen: De to ærede sidste Talere have allerede udsærlig indpægaet det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Sindenburg)

og hans Foredrag, som forbausede mig i den Grad, at jeg af Hensyn dertil bad om Ordet. Det forekom mig, at det ærede Medlem i en overordentlig høi Grad dvælede ved Pengepørgsmaalet; det syntes, at han vilde gjøre Indtryk paa Thingets Medlemmer med det pekuniære Spørgsmaal, idet han fremhævede, med hvilken overordentlig Kjøstbarhed det, naar Loven gik igjennem, vilde være forbundet for: Befolkningen at faae dygtige Læger til at helbrede sig. Jeg tror egentlig ikke, at Pengepørgsmaalet i denne Sag er af fortrinnsvis Betydning for Befolkningen; men det er min Mening, at der ligger noget mere Alvorligt i den og i Befolkningens Ønske om at faae en saadan Lov end det Pekuniære. I denne Henseende skal jeg kun fremdrage et Exempel. Der er paa Fyn, imellem Odense og Nyborg, en Kvaakfalver, som søges af Tusinder af Mennesker, tør jeg nok sige, og som, saavidt jeg erindrer, 4 Gange er bleven tiltalt og straffet, sidste Gang med en temmelig høi Bøde, men faasnart han er bleven idømt Mulk, har han altid faaet Befolkningen til at dække den, hvilket er et Bevis for, at det just ikke er den pekuniære Side, som er Grunden til, at Befolkningen interesserer sig for en Udvidelse med Hensyn til Kvaakfalveriet. — Den ærede Minister vil absolut, at Lægerne skulle give den omhandlede Attest, men jeg tror med det ærede Medlem for Histed Amts 2den Valgkreds (Sagd), at det vilde være noget vanskeligt og eiendommeligt, om Lægerne just skulde give den. Var det ikke muligt, at den ærede Minister kunde gaa dertil, at et stort Antal af Beboerne kunde anbefale, at der kunde gives Ret til en saadan Virksomhed? Det forekommer mig, at det i enhver Henseende kunde være ligesaa betryggende, naar et stort Antal Beboere udtalte det som deres Overbevisning, at en Mand's Hjælp var velgjørende for Almenheden. — Den ærede Minister var ogsaa noget mistænksom med Hensyn til de Exempler, der have foreligget om, hvad Kvaakfalverne have udrettet, og han har fuldstændig Ret heri. Man maa og bør være mistænksom i den Henseende, men jeg skal dog anføre et Exempel, om hvis Rigtighed man lettelig kan have Leilighed til at overbevise sig. En Dreng blev for rum Tid siden indlagt paa Frederiks Hospital, og blev der behandlet af en Del af Kjøbenhavns største Læger, men efter 22 Ugers Forløb blev han udfreven som uhelbredelig. Drengens Familie spurgte da Lægen, om den ikke skulde gaa med ham til en klog Kone. Ja — sagde Professoreren — naar Videnskaben har gjort, hvad den kan gjøre, have vi Intet derimod. Den kloge Kone blev hentet, og Drengen blev helbredet, for saavidt det var muligt; thi den Behandling, han havde faaet paa Hospitalet, gjorde ham paa en Maade til Krøbling, og det er han endnu; men vist er det, at han, da Lægerne opgave ham, blev kureret af den kloge Kone. Derom kunne jo